

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ, ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ ТА ТОВАРОЗНАВСТВА

Частина 2

ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ

XLII Міжнародної наукової студентської конференції за підсумками науково-дослідних робіт студентів за 2018 рік
(м. Полтава, 26–27 березня 2019 року)

**Полтава
2019**

Вищий навчальний заклад Укоопспілки
«ПОЛТАВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ЕКОНОМІКИ І ТОРГІВЛІ»
(ПУЕТ)

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ, ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ ТА ТОВАРОЗНАВСТВА

Частина 2

ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ

XLII Міжнародної наукової студентської конференції за
підсумками науково-дослідних робіт студентів за 2018 рік

(м. Полтава, 26–27 березня 2019 року)

**Полтава
ПУЕТ
2019**

УДК 33:378

A43

Розповсюдження та тиражування без офіційного дозволу Вищого навчального закладу Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі» заборонено

Редакційна колегія:

C. В. Гаркуша, д. т. н., професор, проректор з наукової роботи Вищого навчального закладу Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі» (ПУЕТ);

K. Ю. Вергал, к. е. н., доцент, директор Інституту економіки, управління та інформаційних технологій ПУЕТ;

A. С. Ткаченко, к. т. н., декан факультету товарознавства, торгівлі та маркетингу ПУЕТ;

B. О. Скрипник, д. т. н., доцент, декан факультету харчових технологій, готельно-ресторанного та туристичного бізнесу ПУЕТ;

H. I. Коливушка, завідувач науково-організаційного відділу ПУЕТ;

H. M. Стельнік, інспектор науково-організаційного відділу ПУЕТ.

A43 **Актуальні питання розвитку економіки, харчових технологій та товарознавства : тези доповідей XLII Міжнародної наукової студентської конференції за підсумками науково-дослідних робіт студентів за 2018 рік (м. Полтава, 26–27 березня 2019 р.) :**
 у 2 ч. – Полтава : ПУЕТ, 2019. – Ч. 1. – 368 с. ;
 Ч. 2. – 358 с. –
 Текст укр., рос., англ. мовами.

ISBN 978-966-184-349-2

Збірник містить тези найкращих доповідей XLII Міжнародної наукової студентської конференції за підсумками науково-дослідних робіт студентів за 2018 рік. Проблеми, порушені авторами публікацій, вирізняються своєю актуальністю та новизною наукових підходів. Увагу приділено висвітленню результатів наукових досліджень у сфері економіки й підприємництва, інформаційних і мережевих технологій, товарознавства, харчових технологій та інженерії.

УДК 33:378

Тези доповідей надруковано мовою оригіналу в редакції авторів. Автори опублікованих матеріалів несуть повну відповідальність за підбір, точність наведених фактів, цитат, економіко-статистичних даних, галузевої термінології, імен власних, інших відомостей.

© Вищий навчальний заклад Укоопспілки
«Полтавський університет економіки і
торгівлі», 2019

ISBN 978-966-184-349-2

Л. О. Товсторебра, О. В. Тужилкіна. Суспільне здоров'я населення як показник рівня розвитку людського потенціалу України 135

М. О. Топол, О. В. Тужилкіна. Формування системи мотивування на підприємстві 137

СЕКЦІЯ 11. ПРИКЛАДНІ ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОЇ ЕКОНОМІКИ

Ю. О. Даскал, О. В. Гречка. Статистичне дослідження товарообороту України 141

Т. А. Олишко, О. В. Гречка. Статистична оцінка рівня безробіття в Україні 143

А. Г. Резинка, Г. В. Карнаухова. Web-розробка як інструмент формування нового економічного простору України 145

К. Р. Щербина, О. В. Гречка. Дослідження рівня життя населення України 148

СЕКЦІЯ 12. МАТЕМАТИЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ ТА СОЦІАЛЬНА ІНФОРМАТИКА

В. В. Белінська, О. О. Ємець. Програмна реалізація тренажера методу потенціалів лінійної задачі про оптимальний потік 151

Я. І. Жайворонок, О. О. Ємець. Програмна реалізація тренажера «Суміжні вершини многогранника перестановок, його грані, ребра» дистанційного курсу «Елементи комбінаторної оптимізації» 153

I. С. Мирончук, О. О. Ємець. Тренажер з теми «Квадратичний симплекс метод» для дистанційного навчання 154

СЕКЦІЯ 13. МАРКЕТИНГОВА ДІЯЛЬНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВ: СУЧАСНИЙ ЗМІСТ

Ю. В. Балюк, Н. І. Яловега. Основні тенденції маркетингу для міллениалів 156

Д. О. Гармаш, Н. В. Карпенко. Процес становлення та розвитку маркетингу в Україні 158

СУСПІЛЬНЕ ЗДОРОВ'Я НАСЕЛЕННЯ ЯК ПОКАЗНИК РІВНЯ РОЗВИТКУ ЛЮДСЬКОГО ПОТЕНЦІАЛУ УКРАЇНИ

Л. О. Товсторебра, студентка спеціальності Економіка освітньо-професійна програма «Управління персоналом і економіка праці», група УПЕП-41

О. В. Тужилкіна, науковий керівник, доцент кафедри управління персоналом, економіки праці та економічної теорії, к. е. н. Вищий навчальний заклад Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»

Економічна криза позначилася на зниженні рівня здоров'я населення України, сприяв підвищенню смертності населення. Вплив кризи на систему охорони здоров'я відбилося в зменшенні бюджетного фінансування, що призвело до зменшення доступності допомоги для більшості населення, збільшення самолікування, скорочення профілактичних програм, підвищення ризику зниження якості медичного обслуговування внаслідок збільшення обігості населення при зменшенні обсягів платної допомоги. Дано ситуація негативно вплинула на розвиток економіки нашої країни. Щоб сприяти економічному зростанню і, отже, підвищенню конкурентоспроможності країни, необхідно забезпечувати підвищення рівня розвитку людського капіталу. Економічне зростання, виражене в динаміці ВВП, залежить в першу чергу від динаміки рівня зайнятості, продуктивності праці і чисельності економічно активного населення. Саме тому підвищення ефективності людського капіталу потрібно вважати першочерговим завданням соціальної політики держави. Підвищувати якість людського капіталу можна за допомогою інвестування в освіту, охорону здоров'я і мобільність працівника. Однак найбільш істотний вплив на розвиток людського капіталу з усіх зазначених чинників надає здоров'я, так як воно є основоположним атрибутом робочої сили, визначає її якість, а значить, впливає і на економіку країни. Громадське здоров'я як соціально-економічну категорію слід розглядати, з одного боку, як систему заходів щодо забезпечення медичної допомоги населенню, профілактиці захворювань, збільшення тривалості життя, і з іншого боку, як ресурс, основу національного багатства і людського потенціалу країни. Американське агентство фінансово-економічної інформації Bloomberg в 2014 р склало рейтинг країн світу за ефективністю систем охорони

здоров'я (The Most Efficient Health Care 2014 року), в основі якого лежать три показники: середня очікувана тривалість життя при народженні, витрати держави на охорону здоров'я (у відсотках від ВВП), а також вартість медичних послуг на душу населення (в перерахунку на долари США). Основною причиною низької тривалості життя населення в Україні є висока смертність громадян працездатного віку. Із загальної кількості померлих майже третину складають громадяни працездатного віку. Серед причин смерті в працездатному віці значну частку становлять серцево-судинні захворювання. До середини першого десятиліття ХХІ ст. в Україні дозрів криза здоров'я населення. Очевидним видається, що наша країна мусить підвищувати рівень здоров'я населення, приділяючи особливу увагу тривалості життя і державних витрат на охорону здоров'я, так як саме за цими показниками Україна відстae від провідних країн. Вкрай важливою є активізація діяльності з розвитку інноваційних послуг, пов'язаних з оздоровленням населення, щодо забезпечення високої якості медичних послуг і підвищення їх доступності для населення. Однак особливого значення, на наш погляд, має робота по формуванню здорового способу життя населення. Саме людина виступає активним учасником процесів збереження і придбання здоров'я, що вимагає усвідомлення суб'єктом себе і власного способу життя. Знання різних факторів, що впливають на здоров'я, формує динамічну систему поведінки людини, яка передбачає постійне коригування своєї поведінки з урахуванням набутого досвіду, спадкових і вікових особливостей. Тому проблематика підвищення рівня громадського здоров'я виходить за рамки розвитку системи охорони здоров'я. Необхідно прийняття науково обґрунтованого комплексу заходів, пов'язаних з різними аспектами формування здорового способу життя: розвиток спортивно-оздоровчих послуг та підвищення їх доступності для населення; формування прихильності населення до здорового харчування; активна і ефективна пропаганда відмови населення від шкідливих звичок; сприяння регулярним медичним профілактичним оглядам населення з метою своєчасного корегування виявлених відхилень в рівні здоров'я; застосування засобів масової інформації до реклами оздоровчих заходів.

Список використаних інформаційних джерел

1. Людський розвиток регіонів України: аналіз та прогноз (колективна монографія) / за ред. Е. М. Лібанової. – Київ : Ін-т демографії та соціальних досліджень НАН України, 2007. – 367 с.
2. Мальтус Т. Опыт о законе народонаселения / Т. Мальтус. – Москва : Изд. «Эконов» – «Ключ», 1993. – 486 с.
3. Огай М. Ю. Методологічні підходи до підвищення статистичної надійності показників бідності на рівні регіонів України / М. Ю. Огай // Демографія та соціальна економіка. – 2006. – № 3. – С. 112–123.
4. Онікієнко В. В. Удосконалення соціально-трудових відносин як важлива умова забезпечення людського розвитку / В. В. Онікієнко // Демографія та соціальна економіка: наук.-екон. та сусп.-політ. журнал. – 2004. – № 1–2. – С. 102–109.

ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ МОТИВУВАННЯ НА ПІДПРИЄМСТВІ

***М. О. Топол,** студентка спеціальності Економіка освітньо-професійна програма «Управління персоналом і економіка праці», група УПЕП-31*

***О. В. Тужилкіна,** науковий керівник, доцент кафедри управління персоналом, економіки праці та економічної теорії, к. е. н. Вищий навчальний заклад Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»*

У сучасному менеджменті все більшого значення набувають мотиваційні аспекти. Мотивування персоналу є важливим засобом забезпечення оптимального використання ресурсів підприємства. Основною метою процесу мотивування є отримання максимальної віддачі від використання наявних трудових ресурсів, що дає змогу підвищувати загальну результативність і прибутковість діяльності підприємства.

Мотивування персоналу необхідне для ефективного виконання прийнятих управлінських рішень і запланованих завдань. Розуміння того, який вплив має мотивування на результати праці, змушує керівників підприємств більше уваги приділяти визначеню того, як умови праці, практика управління, психологочний клімат, система стимулювання, організаційна культура сприяють формуванню достатньої мотивації працівників. Для вирішення поставлених завдань підприємствам потрібен комплексний підхід до формування ефективної системи мотивування.